Alaiul porni mai departe, iar trei soldați rămaseră în urmă ca să execute pe nenorociții de grădinari. Aceștia fugiseră la Alice, căutînd scăpare la ea.

– Las' că nu vi se taie capul, spuse Alice și-i băgă într-un ghiveci mare de flori, care se afla lîngă ea. Cei trei soldați se învîrtiră cîtva timp în căutarea grădinarilor și negăsindu-i, o luară liniștiți după ceilalți.

— Le-ați tăiat capul? țipă regina.

— S-au dus, Măria ta! strigară soldații drept răspuns.

— În regulă, făcu regina. Știi să joci crochet? Soldații priviră în tăcere la Alice, deoarece întrebarea îi fusese adresată ei.

— Da! strigă Alice.

— Atunci vino încoace! urlă regina și Alice se alătură cortegiului, întrebîndu-se ce se va mai întîmpla.

— Frumoasă vreme!... spuse un glas sfios de lîngă ea. Era iepurele alb, care o privea îngrijorat.

— Foarte frumoasă! răspunse Alice. Dar unde-i ducesa?

— Sst! Sst! făcu iepurele în șoaptă. Pe cînd vorbea, privea tot timpul înspăimîntat peste umăr, apoi deodată, se ridică în vîrful picioarelor, apropie gura de urechea fetiței și șopti: – E condamnată la moarte!

— Ce-a făcut?

— Ai spus ce păcat? întrebă iepurele.

— N-am spus așa ceva — răspunse Alice — pentru că nu cred de loc că e păcat! Am întrebat ce-a făcut?

— I-a tras reginei cîteva... începu iepurele.

Alice izbucni într-un hohot de rîs.

— Sst! șopti iepurele înspăimîntat. Te aude regina. Știi, a sosit cam tîrziu, și regina a spus...

– Duceți-vă la locurile voastre! strigă tocmai atunci regina cu glas tunător, și oamenii începură să alerge care încotro, împiedicîndu-se unul de altul.

Totuși, peste cîteva minute fiecare se afla la locul lui și jocul începu. Alice își spuse că nu văzuse de cînd era un teren de crochet atît de caraghios. Locul era plin de brazde și de hîrtoape, mingile erau arici vii, iar ciocănelele, lebede vii; soldații stăteau încovoiați, și atingeau pămîntul cu mîinile, formînd astfel arcurile prin care trebuiau să treacă mingile.

La început, Alice crezu că greutatea cea mare va fi să știe cum să-și mînuiască flamingo-ul. Izbuti să o gîibuiască subsuoară, cu picioarele atîrnîndu-i în jos, dar de cum credea că îi întinsese îndeajuns gîtul ca să poată lovi ariciul cu